

та на дъното да се размѣси въ всичката течность. *Бълника* се съдъ недопълненъ, като варелъ, кога не е допълненъ съ вино, и кога се прѣвозва клати се върѣ виното та се блѣска.

Бълнувамъ, приказвамъ на-сѣнѣ, безъ да се у-сѣщамъ, неразбрани думи.

Пр. см. *Той си бълнува*, т. е, той си говори и прѣмѣта за работи, които не могатъ да бѣдѣтъ въ дѣйствителность.

Бърдо, пособие за станъ — за тъкане; съста вено е отъ тънки расцѣпени цѣви, наредени една до друга помежду колкото да се прокара една жичка. тия цѣвки сѣ затегнати двата имъ края въ други двѣ пръчки и сплетени съдебели конци замазани съ смола или воскъ. Бърдото се затѣга въ *ваталитѣ*: прѣзъ бърдото прѣкарватъ *основата* жичка по жичка за да си стоятъ отдѣлни. Кога прикарватъ жицитѣ прѣзъ бърдото казватъ *навождаме*, което правятъ двѣ жени, или моми, едната подава нишката, а другата отъ друга та страна е поема съ кука. Съ бърдото, по-срѣдетвомъ ваталитѣ, набиватъ *взтака* въ основата.

Бърдо се нарича и прѣдъловатий върхъ, или горѣ плоскостъта на нѣкое високо мѣсто, като баиръ, планина, мѣсто което не е гористо (Наречие на Гребенцитѣ отъ Силистренски).

Бързей, тия мѣста на голѣмитѣ и малки рѣки дѣто водното течение е по силно и по бързо.

Нашина се като ракъ на бързей. пр. пг.

Въ голѣмитѣ рѣки бързейтѣ обикновенно биватъ тамъ, дѣто се засуква водата.

(слѣдва)